

Høringsnotat vedr. bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen på gasområdet

Kontor
Team tværgående forsyning

Dato
27. maj 2020

J nr. 2020-2197

/ KTH

Udkast til bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen har været i høring i perioden fra den 11. maj til den 24. maj 2020.

Energistyrelsen har modtaget høringssvar fra Dansk Energi (DE) den 25. maj 2020 vedr. de foreslåede ændringer i bekendtgørelsen.

I det følgende gengives de væsentligste punkter i det indkomne høringssvar fra DE. Energistyrelsens bemærkninger til de enkelte punkter fremgår i kursiv.

1. DE finder det hensigtsmæssigt, at ændringen giver mulighed for, at virksomheder med samordnet beredskab kan blive undtaget for betaling for tilsyn. DE efterspørger samtidig, at Energistyrelsen bekræfter, at virksomheder i kategori 1 efter bekendtgørelsen om it-beredskab for el- og naturgassektorerne kan indgå samordnet it-beredskab med virksomheder i kategori 2 og 3, da DE finder det u hensigtsmæssigt, hvis det ikke er tilfældet.

Energistyrelsen kan ikke bekræfte, at virksomheder i kategori 1 efter bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne kan have samordnet beredskab med en eller flere kategori 2 og 3 virksomheder efter § 17. § 17 har som formål at give mindre virksomheder for at hjælpe hinanden i varetagelsen af beredskabet. Energistyrelsen har dog mulighed for at give dispensation for bestemmelser i bekendtgørelsen, når det i væsentligt omfang har mindre betydning eller reduceret effekt for it-beredskabet jf. § 31. Denne mulighed har enkelte kategori 1-virksomheder benyttet sig af, og det er således undtagelsesvis muligt for kategori 1-virksomheder at have samordnet it-beredskab.

2. DE finder, at den foreslåede opkrævningsmodel giver anledning til en skævvridning, der betyder, at den enkelte elnetkunde, som hører til i områder i Danmark, der dækkes af mindre forsyningskritiske netselskaber, kommer til at bære en relativt voldsomt større del af omkostningerne til myndighedsbehandling på beredskabsområdet, end elnetkunder i områder, der dækkes af større forsyningskritiske netselskaber. DE mener at opkrævningsmetoden bør ske ud fra *hvor* forsyningskritiske den enkelte virksomheds anlæg og IT-systemer er, og dernæst *hvor* grundigt og omfangsrigt det enkelte tilsyn tilsvarende så skal være.

Energistyrelsen bemærker, at DE, som DE selv fremhæver, i to tidligere høringssvar til tidligere udgaver af bekendtgørelsen har fremkommet med de samme pointer som i dette høringssvar om beredskabsgebyrernes fordeling. Energistyrelsen tillader sig derfor ligeledes at gengive svaret fra de tidligere høringssnotater:

Tilsynet, som beløbet skal dække, er både tilsyn efter bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne og tilsyn efter enten bekendtgørelse om beredskab for elsektoren eller bekendtgørelse om beredskab for naturgassektoren. Ud over de særlige krav til ubemandede klasse-1 anlæg differentieres der ikke imellem kravene til tilsynet i bekendtgørelse om beredskab for elsektoren og bekendtgørelse om beredskab for naturgassektoren i forhold til, hvor forsyningskritiske de er, og derfor heller ikke i omfanget af tilsynsopgaven med virksomhederne. Det er alene i bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne, der gøres forskel på kravene til virksomhederne afhængig af deres kategorisering, og i denne bekendtgørelse sker differentieringen alene i forhold til de krav, der stilles til virksomhedernes it-sikkerhedstjenester, og hvor ofte der føres tilsyn med virksomhederne, herunder hvor ofte der skal indsendes materiale til tilsyn.

Tilsynskravene herunder differentieringen er fagligt velunderbygget. Det er ikke muligt for Energistyrelsen ud fra en saglig vurdering at føre mindre grundige eller omfangsrige tilsyn med de små virksomheder efter bekendtgørelse om beredskab for elsektoren, bekendtgørelse om beredskab i naturgassektoren eller bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne, ved f.eks. kun at føre skrivebordstilsyn, som DE i tidligere høringssvar har foreslået. I praksis ville det betyde, at disses forbrugere stilles forsyningsikkerhedsmæssigt ringere, blot fordi de er tilsluttet et mindre selskab. Det er derfor Energistyrelsens vurdering, at de foreslåede gebyrsatser afspejler en rimelig differentiering og god balance.

Det er korrekt, at det vil blive dyrere for forbrugere i mindre netvirksomheder med udgangspunkt i de foreslåede gebyrsatser. Hensigten med lovforslaget og de i bekendtgørelsen foreslåede bestemmelser om betaling for tilsyn med beredskabsarbejdet i el- og naturgassektorerne er at sikre, at de virksomheder, der modtager en ydelse, betaler for den ydelse, som de modtager. Gebyrsatserne skal i videst muligt omfang være omkostningsægte. Energistyrelsen har derfor i lovforslag L 178 af 2018-19 lagt op til en gennemsigtig og lige fordelingsnøgle for alle virksomheder i el- og naturgassektorerne, som er omfattet af beredskabsbekendtgørelserne for disse sektorer.

Energistyrelsen foretog allerede i forbindelse med tilblivelsen af lovforslag L 178 en vurdering af, hvorvidt Energistyrelsens eksisterende gebyrmodeller i el- og naturgasforsyningslovene kunne genanvendes til gebyrfinansieringen af tilsyn med beredskabsarbejdet i el- og naturgassektorerne. Energistyrelsens konklusion herpå blev, at det ville være uhensigtsmæssigt at anvende de eksisterende gebyrmodeller, fordi gebyropkrævningen ville blive skæv alt efter, hvilken type virksomhed, der var tale om. Såfremt Energistyrelsen skulle anvende de allerede eksisterende gebyrmodeller, f.eks. timeafregnet gebyrer og lovfikserede grundbeløb fordelt efter energienheder transporteret til forbrug i Danmark, ville

virksomheder med elproduktionsbevilling blive timeafregnet, mens netvirksomhederne ville skulle betale solidarisk for hinanden. Dette blev vurderet uhenigtsmæssigt, da virksomhederne, når de er i samme kategori og har anlæg med samme klassificering efter hhv. it-beredskabsbekendtgørelsen og de almenberedskabsbekendtgørelser, modtager den samme "mængde" af tilsyn, uanset om de er netvirksomhed eller produktionsvirksomhed. Produktionsvirksomheder ville risikere at skulle betale mere end netvirksomhederne, selvom de ville modtage den samme ydelse.

Energistyrelsen valgte således at arbejde videre med en gebyrmodel, der er baseret på en fordelingsnøgle, som kan anvendes på alle typer virksomheder, der modtager beredskabstilsyn. Denne fordelingsnøgle baserer sig, som beskrevet i lovforslag L 178, på el- og naturgasvirksomhedernes kategorisering og klassificering af deres anlæg efter de tre beredskabsbekendtgørelser for el- og naturgassektorerne.

Denne kategorisering og klassificeringen betragtes som en grundpille i beredskabslovgivningen på el- og naturgasområdet. Denne grundpille er ens på tværs af alle virksomheder, uanset om der er tale om en elnetvirksomhed, elproduktionsvirksomhed, produktionsbalanceansvarlig, naturgasdistributionsselskab eller et naturgaslager.

Det er samtidig et udtryk for, hvor meget tilsyn der føres med virksomhederne, da kategori 1-virksomheder modtager mere tilsyn end kategori 2- og 3-virksomheder.

På baggrund af ovenstående er en fordelingsnøgle baseret på kategorisering og klassificering efter Energistyrelsens vurdering ideel til at sikre proportionalitet og ensartethed i, hvor stort et beløb virksomheden skal betale. Samtidig vurderes den i videst muligt omfang at være omkostningsægte.

På denne baggrund kan Energistyrelsen ikke efterkomme DE's anmodning om ændring af fordelingsnøglen for gebyropkrævning til Energistyrelsens tilsyn med el- og naturgasvirksomhedernes beredskabsarbejde.

3. DE foreslår, at der i § 5, stk. 2 indsættes følgende formulering: "Stk. 2. Fakturaerne efter stk. 1 skal indeholde oplysninger om det beløb, som skal betales i øre pr. MWh, der anvendes til forbrug i Danmark."

Det er i dag praksis, at Energistyrelsen på fakturaer til netvirksomhederne oplyser, hvor meget der skal betales i kr. pr. MWh i det pågældende kalenderår. Energistyrelsen ser derfor ikke nogen grund til at tilføje en bestemmelse herom i bekendtgørelsen.